

WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE PRZYGOTOWANIA TEKSTÓW DO PUBLIKACJI

Teksty, w formie elektronicznej, w formacie *.rtf *.docx, (NIE: *.doc, *.odt, *.pdf) należy przesać do sekretarza redakcji (natalia.paprocka@uwr.edu.pl) i redaktora numeru.

Forma tekstów

1. Artykuł:

Język: francuski (podstawowy język czasopisma), hiszpański, włoski lub polski

Objętość: 18000-40000 znaków (w tym spacje), z przypisami i streszczeniem włącznie.

Układ: Imię i nazwisko Autora – Afiliacja – Adres e-mail, identyfikator ORCID – Tytuł – Tekst główny z przypisami na dole strony; podział treści zaznaczony śródtytułami – Tytuł w języku angielskim – Streszczenie w języku angielskim – Słowa kluczowe w języku angielskim i w języku artykułu.

Format: rtf, docx, Times New Roman, 12 pt, układ strony standardowy, interlinia 1,5.

Redakcyjne wskazówki szczegółowe:

Imiona i nazwiska przywoływane w tekście głównym podajemy w pełnej formie (nie inicjały!), np.: *Jean Racine*, *Witold Gombrowicz*. W przypadku powtórnego przywołania osoby podajemy tylko nazwisko (np.: *Racine*, *Gombrowicz*).

Podkreślenia i obce słowa: kursywą.

Nie używamy innych form wyróżnienia (wytluszczenia, podkreślenia, innej czcionki).

Cytaty: cytaty (krótkie) wewnątrz tekstu głównego ujęte w cudzysłów, **nie kursywą!**; cytaty dłuższe niż trzy wiersze zapisane czcionką 10 pt. i oddzielone od tekstu jednym wierszem pustym przed i po, bez cudzysłowu, z odpowiednim odsyłaczem. Prosimy o dokładne sprawdzenie cytatów! Ewentualne cięcia w cytacie powinny być zaznaczone znakiem [...]. W przypadku cytatu w języku obcym należy podać jego tłumaczenie na język artykułu w samym tekście oraz tekst oryginału w przypisie dolnym.

Jeżeli cytat został przełożony przez autora/kę artykułu, należy podać w nawiasie okrągłym inicjały jego/jej imienia i nazwiska, np.: (tłum. M.P.).

Prosimy o nieumieszczanie w tekście cytatów pozyskanych metodą OCR.

Ewentualne przykłady: numerowane cyframi arabskimi w nawiasach i z wcięciem 1,25 cm (standard), czcionka 10 pt. Odesłanie do źródła za pomocą symbolu literowego (por. niżej, źródła przykładów).

(1) Joasia wypita kawę. (AB, 123)

Przykłady w języku innym niż język artykułu opatrujemy przekładem w nawiasie:

(2) Mike przyjechał samochodem ('Mike est venu en voiture'). (ZX, 128)

Przypisy na dole strony: zapisane czcionką Times New Roman, 10 pt., interlinia 1,5, każdy przypis zakończony kropką.

Odsyłacze na końcu zdania, przed znakiem interpunkcyjnym (chyba że lokalizują cytat - wtedy bezpośrednio po nim).

Odesłania do dzieł i cytowanych i omawianych: w przypisie, zapis zgodny z poniższymi zasadami:

a) monografia

O. Ducrot, T. Todorov, *Dictionnaire encyclopédique des sciences du langage*, Seuil, Paris 1972, pp. 15-19.

D. Risterucci-Roudnicky, *Introduction à l'analyse des oeuvres traduites*, Armand Colin, Paryż 2008, p. 25.

Uwaga: Gdy są więcej niż trzy nazwiska autorów, podajemy to, które jest pierwsze na karcie tytułowej plus skrót *et al.*

b) artykuł w czasopiśmie naukowym

A. Mavrakis, « Les leçons de la peinture », *Poétique* 94, avril 1993, pp. 171-184.

Z. Kurzowa, «Stylizacja językowa w *Senniku współczesnym* Tadeusza Konwickiego», *Prace Filologiczne* XXV, 1974, p. 495.

c) artykuł (rozdział) w dziele zbiorowym

J. Lerot, « La sémantique du discours. Essai de clarification terminologique », [dans:] C. de Schaezen (dir.), *Des Termes et des Choses. Questions de terminologie*, La Maison du Dictionnaire, Paris 2000, pp. 13-42.

d) artykuł w czasopiśmie nienaukowym

J. Dubois, «Entretien avec M. X», *Le Point*, 15 juin 2007, p. 14.

T. Sobolewski, «Balkon Konwickiego», *Gazeta Wyborcza*, 17-18 października 1999, p. 8.

e) Publikacje elektroniczne i źródła internetowe

L. de Rouvroy, duc de Saint-Simon, *Mémoires*, t. 11, 1722-1723, Didier Hallépée (éd), Paris 2015, p.152 ; <<https://books.google.pl/books?isbn=1508909776>> [consulté le 05/03/2017].

K. Wróblewska-Pawlak, I. Strachanowska, „Preferencje językowe młodzieży polskiej w okresie transformacji 1990 -1999”, *Studia Europejskie*, 1/2000, p. 99-114, <http://www.ce.uw.edu.pl/pliki/pw/1-2000_Wroblewska-Pawlak.pdf> [consulté le 29/10/2017]

Gdy odsyłamy do dzieła **już cytowanego**, ale nieopisanego w przypisie bezpośrednio poprzedzającym, przytaczamy inicjał i nazwisko autora, a po nim przecinek i skrót *op. cit.* (zapisywany kursywą), przecinek i stronę:

A. Mavrakis, *op. cit.*, p. 178.

Jeśli w artykule pojawiają się odniesienia do więcej niż jednego artykułu danego autora, po nazwisku, a przed skrótem *op. cit.*, podajemy tytuł.

A. Mavrakis, « Les leçons de la peinture », *op. cit.*, p. 175.

Jeśli nazwisko autora pojawia się w tekście, przypis przyjmuje postać:

Op. cit., p. 128.

Gdy odsyłamy do dzieła opisanego w przypisie bezpośrednio poprzedzającym, stosujemy skrót *Ibidem*, (pisany kursywą), a po nim podajemy stronę, chyba że jest to ta sama strona, co w przypisie poprzednim:

Ibidem, p. 128.

Ibidem

Źródła przykładów:

Jeżeli artykuł oparty jest na korpusie, na końcu załączamy bibliografię źródeł przykładów, opatrując każdą pozycję stosownym symbolem literowym, np.:

Textes analysés:

M. Duras, *Moderato cantabile*, collection «double», Editions de Minuit, Paris 1958 (MC).

G. Flaubert, *Madame Bovary. Moeurs de province*, Introduction, notes et relevés de variantes par E. Maynial, Editions Garnier Frères, Paris 1961 (MB).

T. Konwicki, *Kompleks Polski*, Wydawnictwo Alfa, Warszawa 1989 (KP); *Le complexe polonais*, trad. H. Włodarczyk, coll. Pavillons, P.O.F./Laffont, Paris 1988 (LCP).

Jeśli korpus oparty jest na dziełach jednego autora, w bibliografii źródeł pomijamy jego nazwisko:

KP: *Kompleks Polski*, Wydawnictwo Alfa, Warszawa 1989; *Le complexe polonais*, traduit par Hélène Włodarczyk, P.O.F./Laffont, coll. Pavillons, Paris 1988 (LCP).

MA: *Mała Apokalipsa*, Wydawnictwo Alfa, Warszawa 1991; *La Petite Apocalypse*, roman traduit du polonais par Zofia Bobowicz, Editions Robert Laffont, Paris 1981 (LPA).

PR: *Rzeka podziemna, podziemne ptaki*, Wydawnictwo Alfa, Warszawa 1989; *Fleuve souterrain, oiseaux de nuit*, roman traduit du polonais par Zofia Bobowicz, Editions Robert Laffont, Paris 1986 (FSON).

Na końcu każdej pozycji stawiamy kropkę.

Podając przykłady, odsyłamy do cytowanego dzieła, stosując symbol i stronę, np.: (KP, 145) (patrz wyżej, przykłady).

Tabele i wykresy powinny być czarno-białe ; wykresy tworzone w Excel i wstawione w tekście powinny być dołączone także w formie odrębnego pliku XLS.

Skrót **par exemple** ma postać wyłącznie: **par ex.**

2. Recenzja naukowa

Język: francuski, hiszpański, włoski, polski

Objętość: 7000-10000 znaków (w tym spacje i przypisy)

Układ: Tytuł – Dane recenzowanego dzieła (wg schematu poniżej) – Tekst zasadniczy – Imię i nazwisko autora recenzji, afiliacja, adres e-mail, identyfikator ORCID

Dane recenzowanego dzieła

Le droit de traduire. Une politique culturelle pour la mondialisation, par Salah Basalamah, Arras, Artois Presses Université, Ottawa, Les Presses de l'Université d'Ottawa, 2009, 498 pp., € 28 (paperback), ISBN 978-2-84832-102-8; 978-2-7603-0687.

Format: rtf, docx, Times New Roman, 12 pt, przypisy zgodnie z zasadami wskazanymi wyżej, interlinia 1,5.

Recenzje, dotyczące dzieł opublikowanych w ciągu dwóch lat poprzedzających ukazanie się numeru *Romaniców*, nie powinny ograniczać się do komentarza nt. ich treści, lecz zawierać także zwięzłą charakterystykę, omówienie podstaw teoretycznych oraz pogłębioną, krytyczną analizę i ocenę publikacji, uwzględniającą aktualny stan badań.